

EL DEMÓCRATA

ORGANO DE LA COALICIÓN LIBERAL DEMOCRÁTICA

Número suelto, 15 cts.

Saldrá los domingos

Trimestre, 1'50 ptas.

Los trabajos insertos en este periódico, se publican bajo la exclusiva responsabilidad de sus autores

Redacción
Calle de Corró, 96

Administración
Calle Clavé, 25 : Imprenta

Anuncios a precios convencionales
No se devuelven los originales

Parlem-ne de lo de Badalona

Sots una capsalera més pròpia d'un conte d'infants que d'un editorial polític, el setmanari local, portaveu del nacionalisme mercantil de la Lliga, ve publicant una sèrie de articles comentant la gestió del Diputat a Corts per aquest districte.

I, seguint, l'al·ludit setmanari, el costum de l'orgue principal d'aquest partit a la regió; ço és, considerant que els catalans no hem passat, els uns i els altres, de la categoria de xais, es permet emetre judicis amb fonaments que no responen per a res a la realitat.

En parlar del sorteig de regidors que degué fer-se a la ciutat de Badalona, diu que nostre intent, en veïllar perquè's fes amb totes les garanties legals, era el de veure si la sort ens afavoria, resultant exsacular l'actual batlle de dita població.

En l'ordre legal, nosaltres vetllàrem per què el sorteig es fes sense trampa de cap mena, i no vàrem parar fins a aconseguir-ho, que de tossuts, quan la Llei ens emparà, en som tant com convé als nostres interessos polítics.

En l'ordre polític, el favor més gran que pot rebre nosra política a Badalona, estribà precisament en la continuació de l'actual Alcalde i alguns regidors, *ferms companys de causa*, que tenen convertida la casa comunal en camp de llurs ambicions i de llurs negocis, amb abandonó complet de tota idealitat, atemperant-se, si així ho creuen convenient a llurs abusos i immoralitats administratives, a fer papers tan rastrers i tan baixos, tan servils i tan hipòcrites, com el que feren quan en el casal del Gremi de Pescadors s'inaugurà un retrat del cap de l'Estat.

Quan el sorteig es va fer legalment, ens hi conformàrem, i el mateix feren els lliguers. Bona prova n'és, que ni protestaren, ni feren recurs d'alçada, i ni aleshores ni després feren la més insignificant demostració que impliqués disconformitat.

Lo del cementiri nou de Badalona?..

Nostres batalladors amics de la Coalició Popular han complert llur deure, veïllant perquè en la construcció del Cementiri nou, assumpte de gran necessitat per a Badalona, es tingués present el que les Lleis disposen en matèria de contractació de serveis públics, que l'Alcalde i alguns companys seus de majoria tenen completament oblidat; i ademés coincidint d'una manera perfecta amb el diputat a Corts per Barcelona, don Francisco de A Cambó i Batlle, representant dels interessos dels propietaris d'una mina d'aigua, hem procurat que la salut pública fos respectada, mitjansant l'obligació de que la mina d'aigua potable que travessa la sònia d'enterraments, sigui revestida en forma tal, que hi hagi la seguretat absoluta de no ésser possible el menor contacte amb les filtracions del cementiri.

En l'expedient que obra en el Ministeri de la Governació, pot pendre's nota de la certesa de quant afirmem, inclús de la coincidència de les recomanacions postals i telegràfiques del senyor Cambó amb les nostres.

Per últim, contestem al que diuen respecte el recurs de don Pau Soler Dalmau (que no és cap foraster, senyor Gori, a Badalona), en contra dels acords del Gremi de Pescadors, privant-li d'utilitzar el varader mecànic que explota en aquella platja, i que adquirí de l'antic concessionari, don Marià Martí i Ventosa.

Aqueix varader fou concedit per l'Estat, amb la condició de que, com totes les concessions de caràcter públic, podia ésser utilitzat per tothom mitjansant la paga tarifada.

El Gremi de Pescadors, mal aconcellat per elements que sota d'ells exploten una influència política, exigia del senyor Soler, per a autoritzar-li el poder fer ús del varader, que ingressés en el Gremi, i demés, que vengués el peix pescat amb sos aparells, en igual forma que ho fa el repetit Gremi, quin resultat, per a

aquest, és ruïnós en extrem, i que, de no variar, acabarà per a convertir la platja de Badalona en la més pobre de Catalunya, ben al revés del que fins ara havia sigut, puix sens dubte, era la més rica.

El senyor Soler, convençut de que el que se li feia era un atropell, va presentar un recurs, que després d'ésser informat per la Jefatura d'Obres Públiques, la Comandància de Marina i l'Alcalde de Badalona fou resolt pel senyor Governador (que des de la seva arribada a Barcelona ha mantingut afectuosíssimes relacions amb el Gremi de Pescadors de Badalona), en contra d'aquests, per estimar que lo que els mal intencionats concellers del Gremi desitjaven era que's sancionés un atropell.

Notificat l'acord, l'Alcalde posà dificultats per a ordenar el seu compliment; però ultimament, l'autoritat governativa aconseguí l'execució del seu acord, i dijous, dia 22 de febrer, el senyor Soler i Dalmau pogué utilitzar el varader sense cap obstacle.

Fins avui, no s'ha presentat recurs de cap mena en contra de l'acord del Governador, encara que l'alcalde de Badalona així ho comunicà al senyor Soler; però suposant que abans d'expirar el plaç per a fer-ho, el Gremi ho fassi, sap tothom, i haurien de saber-ho els *equivocats* concellers del Gremi de Pescadors, que en matèria administrativa, els acords dels Governadors són fermes des del moment que's comuniquen, sense que alteri per a res aquesta situació, la presència de un ni de molts recursos.

I en contradicció al criteri sustentat per l'articulista al qual ens referim, així ho interpretà el Gremi de Pescadors, en conformar-se bonament a que el senyor Soler pogués utilitzar el varader.

Si es presenta recurs d'alçada en contra la resolució del Governador, tota l'influència política dels mals concellers de Gremi de Pescadors de Badalona s'estrellarà davant de la Llei i de la Justícia; no hi ha dret a seguir enganyant a aquella bona gent, fent-los creure el coman. També s'els havia assegurat que guanya-

rien el recurs del senyor Soler, i fins amb aquestes promeses, i abusant de la seva bona fè, se'ls feu organitzar una festa monàrquica amb motiu de l'inauguració a la qual ja ens hem referit i que després d'haver-los resultat caríssima, econòmicament parlant, ja han vist el resultat que'ls ha donat.

El Gremi de Pescadors, al qual ni nosaltres, ni el senyor Soler, ni els concellers de la Coalició Popular volen causar cap perjudici, farien molt bé en despreciar o desatendre els concells que els dona gent interressada en aconseguir, sots la seva força, una influència política que no han sapigut conquistar dignament pel seu propi esforç, i atenent-se exclusivament a les necessitats i conveniències de la seva honrada indústria, treballar sense prejudicis de cap mena, per a fer revivre la platja de Badalona, retornant-la a aquells temps de tranquil benestar i d'abundant riquesa, que tant deuen enyorar i amb ells, tots e's qui de debò desitgem el bé i el progrés de tots els factors morals i materials d'aquella ciutat culta i laboriosa.

Distinció merescuda

Tenim a la vista un recull de notícies publicades en elogi de don Alfons Sala Argemí, actual diputat a Corts per Terrasa, en publicacions i diaris catalanistes, i fixant-nos molt especialment en tot quant publicà «La Veu de Catalunya», en ocasió de que aquest eminent terrasenc, es considerà burlat en unes promeses que havia fet el Comte de Romanones respecte la concessió del port franc a Barcelona, hem de convenir que jamai podia esperar-se que la passió de certs polítics arribés a l'extrem de fer oblidar manifestacions tant recents i ressonants,

Avui, tot allò que abans eren alabances, pel mèrit d'aquest defecte que deiem s'ha convertit en crítica enfutismada, havent-se arribat moltes voltes a l'insult, sense parar se en barrs, ni sisquera respectar aquella elemental educació que obliga envers les senyores, puix tots recordem la grosseria de que fou víctima la família del senyor Sala en el Palau de la Música Catalana, en ocasió d'haver assistit a un concert públic.

I és tant més censurable aquest procedir, tant poc recomanable, per quant ve acuant com element director d'aital política el president de la Diputació Provincial, Conseller de Finances de la Mancomunitat i secretari general del Banc de Tarrasa,

Sortosament, i en contra del que era d'esperar, el poder central, que fa molts anys que ve actuant a compàs de les conveniències dels catalanistes, ha tingut un moment de seny, i en acte que podríem qualificar de contrició patriòtica ha ungit amb la toga de parlamentari, amb caràcter vitalici, al qui durant tan's i tants anys ha representat molt dignament i honradament, l'esperit comercial i industriàl d'aquesta regió al parlament espanyol.

Felicitem nos d'aquest acte de justícia, i fe-

licitem amb tota l'ànima al terrasenc eminent i polític il lustre que en ares del benestar de la seva terra, ha vingut lluitant llarg temps, aconseguint el respecte i estimació de tothom.

De tothom qui té de la política un alt sentit ètic i moral, absolutament renyit amb les pràctiques polítiques dels negociants de la Lliga

Sense careta

En Riva es descobreix, des de «Gent d'Ara» i no es creu obligat ja ni sisquera a cubrir apariències, o guardar formes que li permeti, el dia de demà, tornar a trucar a la porta del Secretari de Bigas, tant festejat i tant treballat pels candidats regionalistes del districte de Granollers.

Despitat don Santiago, davant d'una actitud noble i digna, s'ha cregut obligat, arrencant-se la careta amb que es cobria, a donar la batalla en el sí de la Comissió provincial, oposant obstacles a la resolució del recurs contra la destitució d'en Viader del càrrec de Secretari municipal de Sant Feliu de Codinès. Que Déu us ho pagui!

Tenim la convicció de que, tard o d'hora, es farà justícia i el nostre amic obtindrà la reparació que se li deu pels greus perjudicis que se li han ocasionat

Ara bé; a nosaltres ens convé recollir una afirmació de l'articulista, a la sombra del qual hi endevinem al flamant conceller de la Mancomunitat senyor de Riva i Espanya, aquella que trobeu justificada l'actitut de la majoria de la comissió provincial, malgrat fos com un mitjà per a impedir la resolució del recurs, abans de les eleccions.

Nosaltres havíem cregut sempre que el domini o preponderància en el sí de les corporacions i organismes servia per a vetllar l'imperi de la justícia, i així ho venen practicant els nostres amics; és més, ho seguim creient: emperò, davant del repte que implica la vostra desaprensiva confessió, l'acceptem per a tirar-vos-el a la cara tantes vegades com la vostra desgraciada actuació política ens hi obligui,

Tolerància!

Solament amb un ample esperit de tolerància, és possible aconseguir per a nostres idees el respecte i la consideració necessàries perquè progressin i s'obrin pas entre les consciències ciutadanes que han arribat al cas d'actuar en una constructiva afirmació.

Sempre nostres passes han sigut guiades d'aquesta forma, i hem sentit respecte profund de per a totes les teories, honradament sentides i lliurement exposades, que en plasmar-se en la realitat, s'hagin deturat en els justos límits on comença la nostra responsabilitat d'homes lliberals.

Així hem actuat i així continuarem fent ho, assistint als processos polítics que d'aprop o de lluny ens interessin, contemplant l'actuació aliena, combatent-la, si ho creiem patriòtic, i acomodant la nostra en aquells drets i deures que, posant nostre nivell polític a la vista del poble, permeti a aquest judicar tranquilament i serenà la noblesa nostra i l'altesa de mires de nostra tasca política.

Hem sigut, som i serem sempre tolerants.

Don Ignasi Girona

Aquesta setmana passada ens ha sorprès la mort de l'excel·lentíssim senyor En Ignasi Girona, ex diputat a Corts i ex senador del Regne.

La personalitat d'en Girona, prou coneguda arreu de Catalunya, per la seva intensa campanya en profit de l'agricultura, molt particularment des de la presidència de l'Institut agrícola català de Sant Isidro, té una especial significació en la nostra ciutat i districte, per haver-lo representat a les Corts quan el moviment de Solidaritat Catalana.

El districte guarda bon record de la seva gestió, car no ho va ésser de persecució pels adversaris, ja que la seva bonhomia i excel·lents condicions el mantenien a cobert d'emics que no va tenir-ne, limitant-se en tot moment a posar a disposició dels vallesans la seva influència per les causes justes.

Tal vegada pel seu procedir, la Lliga no va creure oportú intentar una reelecció...

Descansi en pau tan il lustre català

Justícia lliguera

La majoria consistorial lliguera que administra els cabals de la ciutat de Badalona com si no fossin de ningú, ha tingut la gosadia, en moltes ocasions, de volguer sentar fama de bona administradora, volguent passar ademés com a admiradora devota i disciplinada de tot quant ordenen els capdavanters de la política caciquista que impera a la Mancomunitat de Catalunya

Però el seu procedir no està pas d'acord amb les seves propagandes Vegi's, sinó, un detall.

Apesar de les engúries que en l'ordre econòmic sent cada dia amb més intensitat la Mancomunitat de Catalunya, el patriotisme dels lliguers de Badalona no se n'ha enterat, i així resulta que en tot l'any econòmic passat, no han pagat un sol centim de contingent provincial, que importa la quantitat de 91,608'97 ptes., devent encara de l'any anterior la important xifra de 40 548'44 pessetes, ço que representa un total de pessetes 132,157'31.

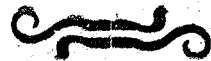
No ens havem enterat que se l'hagi embargat ni se li hagi fet passar la més petita molèstia ni se l'hagi privat de cap dels beneficis corresponents a les funcions públiques que la Mancomunitat exerceix

Com se coneix que l'alcalde i la majoria de regidors són de la Lliga!

Aquí, que sortosament pel bé de Granollers i de la seva administració pública no hi ha cap regidor de la Lliga—i que ens dispensi don Vicenç Camp, puix, pràcticament, repetim-ho, no n'hi ha cap—, per molt menys s'embargà la caixa, i s'ens té condemnats a sofrir per-pètuament les ives del virrei de Catalunya.

Vivim!.. Vivim!.. I algun dia l'ofensa feta al nostre poble per aquests desaprensus i injustos polítics, tindrà la seva paga, ja que no pot ésser que Catalunya, ni cap poble conscient s'amanselxi per a sempre, davant l'imperi d'un caciquisme tan odiós.

No n'hem sigut ni en serem mai d'esclaus! Vivim!.. Vivim!..



Al bon pagador...

Es falsa, completament falsa l'informació que'l setmanari «Gent d'ara» porta la setmana passada, fent referència a suposats treballs fets pel diputat a Corts senyor Torras, respecte al nomenament d'estanquer de Bigas.

Fem aquesta afirmació amb tota cruessa i ningú podrà desmentir-nos gens ni mica.

I és ridícol afirmar que per aquest assumpte el nostre diputat feu un viatge exprés a Madrid, volguent fer intervenir-hi al propi president del Consell de Ministres

El gerent de la Tabacalera, senyor Bastos, a la cavallerositat del qual apel·lem, podria justificar, si precis fos, que nostre diputat no li ha demanat res, ni per aquest assumpte ni per cap d'altre.

I, per altra part, aquí podem afirmar i justificar que els nostres amics de Bigas i les autoritats de la pròpia localitat, ens demanaren que ens abstinguéssim d'intervenir en aquest assumpte, si algú intentés quelcom que pogués resultar en perjudici de la vídua de l'estanquer.

Un partit polític que apel·la a aquestes falsetats, demostra clarament la baixesa dels seus instints.

No s'hi val a dir mentides!

NOTETES

«Som!...» No «Som!...» Ja hi som!

Fa unes setmanes vàrem llegir a «La Gralla» que aviat apareixeria a nostra ciutat el primer nombre d'un periòdic catalanista radical, que's titularia «Pàtria i Llibertat» *nada menos*.

L'orgue d'en Riva i *Espanya*, més ben enterat, va rectificar la nota de «La Gralla», dient que el futur confrare respondria al nom de «Som!...».

El següent diumenge «La Gralla» va rectificar-se, i el mateix dia ens enterem per «Gent d'ara» que el proper dijous... sortirà «Pàtria i Llibertat».

Sia benvingut, digui's el nom que's vulgui. El nom, ja deuen saber, que no fa la cosa. Ni l'hàbit el monjo.



La Mancomunitat es treballa els secretaris municipals.

Animo, senyor Martoril A veure si es deixa estimar, i pesca quelcom.



Sembla que entre els primates de la Lliga en el districte hi ha mar de fondo.

N'Albert Compte no dissimula son enuig davant la bel·ligeància que hom dona als Miru, Camillo, Pineda, i fins a en Serra; així com l'abandó en que «Don Santiago» deixa les coses de Granollers.

No s'amofni «Don Alberto»; esperi que passin les eleccions, i veturà com aquesta colla de micos, restarà sempre més a dalt dels arbres.

Tenen la mania de les altures..



Ens enterem que els candidats que a la Lliga es senten més segurs en les pròximes eleccions són en Cambó i en Rahola per Barcelona; en Ramón Albó—que no és de la Lli-

ga—per Castelltersol; en Creixell, per Manresa, i en Trias de Bes, per Granollers.

Si en «Pol» ho sap, s'enfutismarà, perquè el posen en ridícol. Ell que s'apuntava de 30 a 40 diputats!

I si en Trias es pren en seriò això de poder ésser diputat per aquest districte, no hi haurà manera de parlar-li. Li passarà com quan van fer-li creure que l'havien nomenat subsecretari de Gràcia i Justícia, que ja s'havia fet, inclús, les targetes.

Sí, sí; farà el ridícol!

COMARCALS

Badalona

Amb motiu de l'entrega de la senyera, adquirida per subscripció, quins treballs han dut a terme la secció de senyoretas, l'Orfeó Badaloní ha celebrat diferents festeigs, els quals han resultat d'una esplendor i èxit incomparables.

Com bell coronament a dites festes, tingué lloc, el dilluns 26 de febrer, a les nou de la vetlla, un selecte concert dedicat als seus socis protectors, a l'espaiosa sala del Teatre Victòria

A l'hora de començar, la sala presentava un aspecte imponent. Les llotges eren ocupades per invitats, autoritats locals, i padrins de la senyera. En Jaume Ribó Sayol i Na Miquela Arabia de Ribó; el proscenis eren ocupats per la Junta de l'Orfeó, diputat a Corts senyor Torras i regidors de la ciutat.

Fet el sí encí i sots la batuta del jove mestre N'Antoni Botey, la massa choral esclatà, segons l'ordre del programa, amb el «Cant de la Senyera», del mestre Millet que fou llargament ovacionat; a continuació, entonaren «El Pardo» (Pérez Moya), que agradà força; «Cançó de Nadal» (Romeu); «Sota de l'Olm» (Morera); «Cançó de Nadal» (Pérez Moya); «Cançó del Lladre» (S. Marraco), en la qual els solistes Mercè Sánchez i Daniel Ens foren objecte d'una xardorosa ovació; «La Viudeta» (Botey), «El Caçador i la Pastoreta» (Botey), finalitzant la primera part.

Fet el descans, la secció de senyoretas cantà amb molta justesa i harmonia, «La Verge bressant» i «Les Ballades de Lormont» (César Frank) Seguidament per les tres seccions es cantà «La mort de l'escolà» (Nicolau); «Jesús dolcíssim» (Botey); «Les neus que's fonen» (Morera) i «La Sardana de la Pàtria» (Morera), i finalment acabà amb el cant d'«Els Segadors» (Botey)

Totes elles foren llargament aplaudides per la concurrència, distingida i molt nombrosa, que guardarà grat record de tan bella festa

Mollet

Per l'Audiència ha estat sobresseda la causa criminal pendent, de les varies tramitades en temps d'apassionades lluites.

Nostra coral felicitació als afectats per la resolució de referència.

Montmeló

Ha sigut nomenat Secretari del Jutjat municipal, nostre volgut amic N'Antoni Calsada, cessant en el desempeny de dit càrrec el Secretari de l'Ajuntament, En Ferràn Martori, que actuava amb caràcter d'interí.

Desitgem a l'amic Calsada moltes prosperitats en el nou càrrec.

Parets

Avui tindrà lloc, a «Cal Rajoler», un miting organitzat per l'Esquerra Catalana, en el qual hi pendran part oradors de la capital i el diputat per Borges Blanques, En Francesc Macià

Regna expectació per a oír als oradors, algun dels quals va iniciar-se ja fa anys, precisament a «Cal Rajoler», fent campanya intensa contra el nacionalisme de la Lliga, amb motiu d'unes eleccions generals

Vallromanes

Per una falsa denúncia d'un subjecte que té la dèria de perseguir a persones honorables, fou detingut i obligat a comparèixer a presència judicial, el conegut industrial i volgut compatrici N'Antoni Durán.

Inútil dir que en haver prestat declaració sobre els extrems en que versava la dita falsa denúncia, va poder tranquilament retornar a Vallromanes, on l'esperaven les autoritats i amics, frisosos de saber el que havia motivat la seva defenció.

Sembla mentida que el benestar d'una família i fins la tranquil·litat d'un poble pugui dependre del caprici d'un desequilibrat

Llissà de Vall

Per la Direcció General de Correus ha sigut nomenat peató de Granollers a Llissà de Munt i Llissà de Vall, nostre volgut amic, En Miquel Costa Madurell.

La notícia del nomenament, ha produït general satisfacció aquí i a l'esmentada població veïna de Llissà de Munt.

La Garriga

Les gestions practicades per a que fos arranjada la carretera de Barcelona a Ribas, en el trajecte des de Granollers a aquesta població, han tingut un èxit ràpid i franc, puix ja tenim notícies de que la jefatura d'Obres Públiques de la província es disposa a emprar hi la quantitat de 20.000 pessetes, que amb caràcter extraordinari li han sigut remeses per la Direcció General.

Així en consta que ha sigut comunicat a l'Ajuntament i a a tres personalitats.

Sant Feliu de Codines

A proposta del regidor don Jaume Tura, preuat amic nostre, l'Ajuntament prengué per unanimitat l'acord de dirigir-se al diputat a Corts per a que s'interessés a fi de que fos arranjada el més prompte possible, la carretera anomenada de Mollét a Moyà, en el trajecte entre aquesta població i Caldes de Montbuy.

Apesar de que el senyor Alcalde no ha fet cap gestió, derivada d'aquest acord, els regidors amics nostres ho gestionaren, i ja han estat assabentats de que s'empearan immediatament, per a aquesta millora, quinze mil pessetes que, amb caràcter extraordinari han sigut remeses a la jefatura d'Obres Públiques de Barcelona pel Ministeri de Foment.

Així se serveixen els interessos dels pobles, quan se sent per a ells verdader carinyo! Felicitem-nos-en!

—La Direcció General de Correus i Telègrafs concedí a l'estanquer don Miguel Umbert autorització per a instal·lar un buçó per a la correspondència en son establiment, millora que ha sigut molt ben vista i que el públic ha començat ja a utilitzar.

Imp. Garrell : Clavé, 25 : Granollers

COMESTIBLES

PASTELERIA : REPOSTERIA

CASA CUNILLERA

Plaza Constitución, 28

**La Doctora
T. Campañá Cassi**

Miembro de la «Société de Médecine et d'Hygiène Tropicales» de París
Secretaria de los «Archivos Médicos Franco-Hispano-Americanos»
Ex interno de los Hospitales de Saint Louis, Broco, Hotel Dieu
y Rothschild, de París

Tiene el gusto de ofrecerles su
Consultorio Médico y Quirúrgico para Enfermedades de la mujer (PARTOS)

Consejo de Ciento, 322, ent.
De 11 a 12 y de 2 a 4

Barcelona

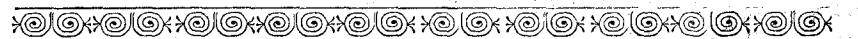
Miquel Crusellas**GUANO CONCENTRAT**

NITRATS : SOFRES : SULFAT DE COURE
PRIMERES MATERIES

Magatzem i despatx: CARRER DE BARCELONA, 5

EUSTAQUI MARGALL

Ex encarregat de la casa J. i J. Trullás d'aquesta ciutat

**FUNDICIÓ DE FERRO I ALTRES METALLS**

Carrer d'en Prim, 5.-Telèfon 133.-GRANOLLERS

CASA GARRELL**IMPRESA**

Establerta l'any 1860

Articles d'Escriptori i Dibuix
Llibres Ratllats : Blocs Notes



Diaris : Revistes : Novel·les
Assortit de Joguines : Postals

Carrer Clavé, 25

GRANOLLERS

Telèfon 117

Eduard PUJOL

Clavé, 35 ANTIGA CASA GRAS Telèfon 47

Novetats : Camiseria : Merceria
Roba blanca : Géneres de punt
Articles per a regals
Paraigües : Bastons
Ombrel·les

ANISADOS
MONTAÑA

COGNAC
MONTAÑA

Anís La Perla del Vallés

Fábrica: Calle de San Jaime
Despacho: Santa Elisabet, 7 y 9

CERRAJERÍA DE OBRAS
ESPECIALIDAD EN HIERROS FORJADOS

**JOSÉ PLANA**

Calle de Prim, 59

GRANOLLERS**GORRAS Y SOMBREROS**

ULTIMOS MODELOS

PRECIO FIJO



Clavé, 23 - A. VILLA - Granollers